

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тач. 6, 9. и 12. Устава Републике Србије, којим је, између осталог, утврђено да Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката; систем обављања појединих привредних и других делатности; одрживи развој; развој Републике Србије, политику и мере за подстицање равномерног развоја појединих делова Републике Србије, укључујући и развој недовољно развијених подручја и организацију и коришћење простора.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећим Законом о туризму ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 99/2011 - др. закон, 93/2012 и 84/2015, регулисана је област туризма и угоститељства, међутим имајући у виду, како регулативу Европске уније, регулативу развијених туристичких земаља у окружењу, тако и степен достигнутог развоја туризма и угоститељства, односно, туристичке и угоститељске привреде у Републици Србији, створили су се услови, да се ова област системски регулише са два закона – Законом о туризму и Законом о угоститељству.

Предлог закона о угоститељству настао је као резултат анализе стања на туристичком тржишту и сагледавања проблема са којим се суочавају актери угоститељске привреде, као и други субјекти који обављају привредну делатност, која је непосредно повезана са угоститељством.

Као приоритетан задатак дефинисана је борба против сиве економије, унапређење конкурентности Србије као туристичке дестинације, унапређење пословног амбијента и поједностављење пословања за физичка лица пружаоце угоститељских услуга смештаја који доминирају у структури смештајних капацитета Србије, као и дигитализација туризма и угоститељства увођењем модерних технологија у пословање како привредних субјеката тако и јавног сектора. У циљу ефикаснијег остваривања овог примарног задатка, извршено је прецизирање и појашњење прерасподела права, обавеза и овлашћења инспекцијских служби. Наиме, локалној самоуправи, односно овлашћеним инспекцијским органима локалне самоуправе поверен је знатан део надзора над применом Закона. Такође, имајући у виду и обавезу усаглашавања са Законом о инспекцијском надзору ("Сл. гласник РС", бр. 36/2015) и Законом о општем управном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 18/2016), Нацрт закона је у потпуности усаглашен са наведеним процесним законима.

Уједно извршено је усаглашавање са Стратегијом развоја туризма Републике Србије за период 2016. - 2025. године. Даље, имајући у виду Директива 2006/123/ЕЗ Европског парламента и Савета од 12. децембра 2006.

године, о услугама на унутрашњем тржишту извршено је потпуно усаглашавање.

Као приоритетан задатак дефинисана је потреба за смањењем сиве економије у свим делатностима које закон уређује, из ког разлога су прецизније уређене оне одредбе у делу регистрације привредне делатности појединих субјеката. У циљу ефикаснијег остваривања овог примарног задатка и заштите јавног интереса, дата су шира овлашћења, али и одговорност и обавезе јединици локалне самоуправе посебно у делу вођења евиденције свих оних субјеката који пружају услуге смештаја.

Имајући у виду приоритете дигитализације привреде Републике Србије, али и даљи развоје електронске управе, Законом се уводи *централни информациони систем у области угоститељства и туризма* (Е- туриста) као јединствен и централизован електронски информациони систем, који садржи све релевантне податке о пружаоцима услуге смештаја и објектима за смештај, преко кога се врши њихова евиденција и уносе други подаци проистекли из обављања угоститељске, наутичке и ловнотуристичке, односно туристичке делатности. Циљ успостављања електронског система пријаве и одјаве туриста је осим, обједињавања свих података о пружаоцима услуга смештаја, скраћивање и смањивање броја и трошкова административних процедура, унапређење сарадње и размене података надлежних државних институција, унапређење ефикасности система наплате и контроле плаћања боравишне таксе и пореза те последично повећање прихода буџета локалних самоуправа и буџета Републике Србије, смањење сиве економије и неправног рада (посебно физичких лица пружаоца услуга смештаја), унапређење статистичког праћења кретања туриста, спровођење активне маркетинг политике и подизање конкурентности туристичке понуде Републике Србије. Надаље, прописују се знатне олакшице пружаоцима услуга смештаја (физичким лицима) у објектима домаће радиности и сеоског туристичког домаинства. Извршено је усаглашавање области науке за важећом регулативом, којом се ова област прецизно регулише. Уређено је прикупљање, држање, обрада и коришћење података о личности, права лица и заштита права лица чији се подаци прикупљају и обрађују, ограничења заштите података о личности и обезбеђење података, на начин прописан законом којим се уређује заштита података о личности. Усаглашавање са законом о инспекцијском надзору условило је прописивање ширих, односно нових овлашћења туристичких инспектора, али и других инспектора којима је поверен надзор над извршењем закона. У делу казнене политике нема значајнијих новина, осим прописаних казни у вишем износу за све оне субјекте, који по овим одредбама, али и одредбама Закона о инспекцијском надзору имају третман нерегистрованих субјекта, односно у случају неправног рада. Међутим, имајући у виду у виду успостављене приоритете дигитализације привреде, као и даљи развоје електронске управе прописана је прекршајна одговорност за одговорна лица у државном органу и јединици локалне самоуправе, за оне прекршаје којима се одступа од наведеног приоритета.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. упућује се на област која се законом уређују, као и услови и начин обављања угоститељске делатности, наутичке делатности и ловнотуристичке делатности, боравишна такса и пенали, као и друга питања од значаја за развој и унапређење угоститељства.

Чланом 2. дефинишу се поједини изрази употребљени у овом закону и имају следеће значење: *индивидуални лежај* јесте кревет или постеља који је намењен за коришћење једне особе; *категоризација* је поступак утврђивања постигнутих стандарда у погледу уређења, опреме и услуге у угоститељском објекту за смештај, објекту ловног туризма и наутичког туризма, на основу кога се објекти исте врсте рангирају у различите категорије, у зависности од нивоа постигнутих стандарда; *кућа, апартман и соба* су засебни објекти у којима се пружају угоститељске услуге у домаћој радиности; *ловнотуристичка делатност* јесте пружање услуга прихвата и смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака у објектима ловног туризма, као и пружање других услуга за потребе ловног туризма; *наутичко-туристичка делатност* јесте пружање услуга у прихватним објектима наутичког туризма и пловилима која се користе за наутички туризам, као и пружање других услуга за потребе наутичког туризма; *норматив хране и напитака* је унапред утврђена врста и количина намирница или напитака у свежем стању потребна за припремање одређеног јела, односно напитка према прописаном рецепту, који се продаје по јединственој цени; *норматив пића* је унапред утврђена врста и количина пића, које се продаје по јединственој цени; *одговарајући регистар* је статусни регистар који се води код надлежног органа и у који се региструју привредна друштва, предузетници, удружења и друга правна лица; *покретни угоститељски објекат* је објекат који се премешта из једног места у друго сопственим погоном или вучом и испуњава прописане минимално-техничке, санитарно-хигијенске и здравствене услове за пружање угоститељских услуга, у коме се припрема и услужује храна у амбалажи за једнократну употребу, услужује храна у оригиналном паковању припремљена на другом месту, односно услужују пића и напаци у амбалажи за једнократну употребу или у оригиналној амбалажи; *продаја угоститељских и других услуга* подразумева непосредну продају, нуђење, као и све друге активности понуде, оглашавања, маркетинга, промоције и сл. које за крајњи резултат имају продају те услуге; *сеоско туристичко домаћинство* је објекат или група објеката у којем се пружају услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака или само услуге смештаја, који се налази у руралном (сеоском) окружењу са елементима локалног обележја и наслеђа; *смештајна јединица* јесте опремљен простор, односно скуп опремљених просторија у саставу угоститељског објекта за смештај или као засебан угоститељски објекат, која се ставља на располагање кориснику; *стандарди* јесу услови и мерила у погледу уређења и опремљености објекта, квалитета

пружања услуга и претежног садржаја услуга и одржавања објекта; *трансфер* је превоз корисника услуге смештаја који се реализује на краћој релацији искључиво на дестинацији, односно локалу; *угоститељ* јесте привредно друштво, друго правно лице, предузетник и физичко лице које обавља угоститељску делатност под условима прописаним овим законом; *угоститељска делатност* јесте пружање услуга смештаја, припремање и услуживање хране, пића и напитака, као и припремање и достављање хране корисницима за потрошњу на другом месту; *угоститељски објекат* јесте функционално повезан, посебно уређен и опремљен простор који испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове за пружање угоститељских услуга, односно за обављање угоститељске делатности; *угоститељски објекат у домаћој радности* је објекат у којем се пружају услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака или само услуге смештаја у објектима врсте: кућа, апартман и соба; *централни информациони систем у области угоститељства и туризма* (е- туриста) јесте јединствен и централизован електронски информациони систем, који садржи све релевантне податке о пружаоцима услуга смештаја и објектима за смештај, преко кога се врши њихова евиденција и уносе други подаци проистекли из обављања угоститељске, наугичке и ловнотуристичке, односно туристичке делатности.

Чланом 3. дефинише се угоститељска делатност као пружање услуга смештаја, припремање и услуживање хране, пића и напитака, као и припремање и достављање хране корисницима за потрошњу на другом месту, коју угоститељ обавља у угоститељском објекту, ван угоститељског објекта и покретном угоститељском објекту, у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона. Угоститељска делатност обавља се у објекту, односно простору који испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове, односно стандарде за обављање предметне делатности. На обављање угоститељске делатности на делу простора који истовремено представља подручје заштићеног природног подручја примењује се режим заштите у складу са прописима којима се уређује заштита природе.

Чланом 4. прописује се да делатност из члана 3. став 1. овог закона може да обавља привредно друштво, друго правно лице и предузетник, ако је регистровано у одговарајућем регистру. Поједине угоститељске услуге може пружати и физичко лице, под условима прописаним овим законом и прописима донетим на основу овог закона. Удружење које обавља делатност из члана 3. став 1. овог закона члана дужно је да ту делатност упише у одговарајући регистар. Предузетник не може да обавља делатност из члана 3. став 1. овог закона у периоду прекида обављања делатности. Предузетник не може да отпочне са обављањем делатности из члана 3. став 1. овог закона пре датума назначеног као почетак обављања делатности, који је наведен у решењу Агенције за привредне регистре.

Чланом 5. предвиђа се да ако лице из члана 4. став 1. овог закона обавља угоститељску делатност у седишту, али не као претежну делатност, дужно је да

за ту делатност образује огранак, односно издвојен посебан простор, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у регистру туризма. Ако лице из члана 4. став 1. овог закона обавља угоститељску делатност ван седишта, дужно је да за ту делатност у сваком пословном простору, односно месту пословања образује огранак, односно издвојен посебан простор ван седишта, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у Регистру туризма. Изузетно, угоститељ који повремено обавља угоститељску делатност на начин прописан чланом 17. став 7. овог закона није у обавези да за тај простор у коме обавља делатност образује огранак, односно издвојен посебан простор ван седишта.

Чланом 6. прописује се да пословно име, фирма и други назив, назив огранка, издвојен посебан простор или одговарајућа организациона јединица као и ознака пружаоца угоститељских услуга не може да садржи речи које указују на врсту угоститељског објекта који се разврстава у категорију, осим када је категоризација већ извршена, нити више од једне врсте угоститељског објекта.

Чланом 7. прописује се да је угоститељ дужан да: на улазу у угоститељски објекат видно истакне пословно име и седиште, а на улазу у огранак, односно издвојен посебан простор, пословно име, седиште и назив или ознаку огранка, односно издвојеног посебног простора; на улазу у угоститељски објекат видно истакне назив угоститељског објекта и врсту угоститељског објекта, према претежној врсти услуга које се у њему пружају; на улазу у угоститељски објекат видно истакне прописано радно време и да га се у свом пословању придржава; се евидентира у Регистру туризма; сваку промену регистрованог податка о седишту и огранку, односно издвојеном посебном простору пријави одговарајућем регистру у року од 7 дана; на улазу у категорисани угоститељски објекат видно истакне ознаку категорије, односно посебног стандарда који се у њему пружа, утврђену решењем министра, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе; у угоститељском објекту одржава просторије и опрему и пружа услуге према прописаним минимално - техничким и санитарно-хигијенским условима, као и стандардима за врсту објекта у којој обавља делатност и за категорију која му је одређена решењем министра, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе; у угоститељском објекту обавља угоститељску делатност на прописан начин и према прописаним условима; у писаном, говорном, визуелном или електронском обавештавању тачно користи врсту, а код објеката из члана 18. ст. 1), 2) и 3) овог закона категорију угоститељског објекта која му је одређена решењем министра, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе; да на истинит, јасан, разумљив и необмањујући начин обавештава кориснике услуга о услузи коју пружа, у погледу врсте, начина пружања услуга, назначене цене и др.; истакне цене смештаја и других услуга и износ боравишне таксе на рецепцији, као и да исте истакне, односно обезбеди у свакој смештајној јединици; истакне цене хране, пића и напитака у ценовницима који морају бити доступни корисницима услуга у довољном броју примерака на сваком месту где се корисници услужују, односно да цене истакне на јасан и лако уочљив начин; се придржава

истакнутих, односно на другом месту објављених цена; за сваку пружену услугу изда прописан рачун; утврди и обезбеди норматив хране, пића и напитака које припрема и услужује и на захтев корисника услуга омогући увид у те нормативе, као и да услуге пружа у одговарајућој количини према тим нормативима; обезбеди норматив хране коју услужује, а која је на другом месту припремљена и на захтев корисника услуга омогући увид у тај норматив, као и да услуге пружа у одговарајућој количини према том нормативу; у угоститељском објекту за смештај води евиденцију корисника услуге смештаја дневно и уредно на прописан начин; утврди кућни ред у свим објектима за смештај и истакне га на рецепцији, а изводе из кућног реда истакне, односно обезбеди у свим смештајним јединицама; у угоститељском објекту кориснику услуге омогући подношење рекламације; пружање угоститељске услуге не условљава пружањем друге услуге, односно неким другим условом који је корисник услуга дужан да испуни; за угоститељски објекат испуни услове прописане актом локалне самоуправе из члана 26. став 4. овог закона, у погледу уређаја и опреме за одвођење дима, паре и мириса и других непријатних емисија, ради спречавања њиховог ширења у околину; за угоститељски објекат у којем се емитује музика или изводи забавни програм, испуни услове прописане актом локалне самоуправе из члана 26. став 4. овог закона у погледу уређења и опремања, ради обезбеђења заштите од буке; за угоститељски објекат који се налази у стамбеној згради испуни техничке и друге услове, као и да обавља угоститељску делатност на начин прописан актом локалне самоуправе из члана 26. став 4. овог закона; обавља делатност са пажњом доброг привредника. Подаци из става 1. тачка 17) овог члана, за домаће држављане нарочито садрже: име и презиме; пол; дан, месец и година рођења и адреса становања. Подаци из става 1. тачка 17) овог члана, за стране држављане нарочито садрже: име и презиме; пол; дан, месец и година рођења; држављанство; врста, број и датум издавања стране путне исправе. У случају да одговарајући регистар угоститеља није Агенција за привредне регистре, тај субјект је у обавези да промене регистрованог податка из става 1. тачка 5) овог члана пријави и Регистру туризма. Начин подношења рекламације, поступање по поднетој рекламацији и др. угоститељ води у складу са прописима, којима се уређује област заштите потрошача.

Када угоститељ послује у објекту који је заштићено културно добро, податке из става 1. тач. 1), 2) и 3) овог члана може поставити унутар објекта или на неком другом прикладном месту, у складу са законом којим се уређује заштита културних добара.

Чланом 8. прописује се да је угоститељ дужан да све информације, којима обавештава кориснике услуга о услузи коју пружа, у погледу врсте, начина пружања услуге, назначене цене и др. морају бити на српском језику. Обавештење из става 1. овог члана може бити и на страном језику.

Чланом 9. прописује се да је угоститељ дужан да у периоду од две године чува сву документацију у вези са евиденцијом корисника услуга смештаја, поднетим

рекламацијама, закљученим уговорима и др. Документација из става 1. овог члана може се чувати на трајном носачу записа.

Чланом 10. предвиђа се да угоститељ који пружа угоститељску услугу смештаја може искључиво за потребе корисника услуге смештаја, на његов захтев, да пружи, односно обезбеди и додатну услугу као што је трансфер, куповина карата или улазница, резервација ресторана и сл.

Чланом 11. предвиђа се да угоститељ може да понуди кориснику услуге смештаја осигурање од последица незгоде за време боравка у угоститељском објекту за смјештај, уз напомену да исто није обавезујуће. У случају из става 1. овог члана угоститељ је дужан да кориснику услуге да пуну информацију о условима и цени осигурања. Угоститељ који закључи полису осигурања од корисника услуге смештаја не може да наплати износ премије осигурања увећан за износ провизије. Угоститељ је дужан да у случају из ст. 1, 2. и 3. овог члана поступи сагласно одредбама закона којим се уређује област осигурања

Чланом 12. прописује се да угоститељ који пружа услуге смештаја у некатегорисаном угоститељском објекту дужан је да, пре отпочињања обављања делатности, своје пословање пријави јединици локалне самоуправе на чијој територији се објекат налази.

Чланом 13. предвиђа се да министарство надлежно за послове туризма (у даљем тексту: министарство) води евиденцију угоститеља и угоститељских објеката из члана 18. ст. 1. и 2. евиденцију угоститеља и угоститељских објеката из члана 18. ст. 1. и 2. и члана 27. овог закона. Јединица локалне самоуправе на прописан начин води евиденцију угоститеља и угоститељских објеката из члана 12. и члана 18. став 4. овог закона, као поверен посао. Сваку промену података, који се евидентирају код министарства, односно јединице локалне самоуправе угоститељ је дужан да пријави у року од 7 дана. Јединица локалне самоуправе је дужна да квартално или на захтев министарства у року од 15 дана у електронској форми достави министарству податке из евиденције угоститељских објеката коју води. Јединица локалне самоуправе је дужна да Регистру туризма квартално доставља евиденцију из става 2. овог члана. Министарство и јединица локалне самоуправе могу део евиденције угоститеља и угоститељских објеката из става 1. и 2. овог члана да учине јавно доступном, објављивањем на сајту министарства, односно локалне самоуправе. Евиденција угоститеља и угоститељских објеката из члана 18. став 4. може да садржи податке о физичком лицу које пружа угоститељске слуге и то: име и презиме; јединствен матични број грађана, пол; дан, месец и година рођења и адреса становања.

Чланом 14. прописује се да је Министарство надлежно за послове туризма на прописан начин води евиденцију угоститеља и угоститељских објеката из члана 18. ст. 1. и 2. и члана 27. овог закона. Јединица локалне самоуправе на прописан начин води евиденцију угоститеља и угоститељских објеката из члана 12. и члана 18. став 4. овог закона, као поверен посао. Сваку промену података, који се евидентирају код министарства, односно јединице локалне самоуправе угоститељ је дужан да пријави у року од 7 дана. Јединица локалне самоуправе је

дужна да квартално или на захтев министарства у року од 15 дана у електронској форми достави министарству податке из евиденције угоститељских објеката коју води. Јединица локалне самоуправе је дужна да Регистру туризма квартално доставља евиденцију из става 2. овог члана. Министарство и јединица локалне самоуправе могу део евиденције угоститеља и угоститељских објеката из става 1. и 2. овог члана да учине јавно доступном, објављивањем на сајту министарства, односно локалне самоуправе. Евиденција угоститеља и угоститељских објеката из члана 18. став 4. може да садржи податке о физичком лицу које пружа угоститељске слуге и то: име и презиме; јединствен матични број грађана, пол; дан, месец и година рођења и адреса становања.

Чланом 15. прописује се да је угоститељ који пружа услугу смештаја у обавези да преко централног инфомационог система, на прописан начин, уноси податке о кориснику услуге смештаја. Подаци из става 1. овог члана, за домаће држављане нарочито садрже: име и презиме; пол; дан, месец и година рођења и адреса становања. Подаци из става 1. овог члана, за стране држављане нарочито садрже: име и презиме; пол; дан, месец и година рођења; држављанство; врста, број и датум издавања стране путне исправе. Податке из ст. 2. и 3. овог члана угоститељ уноси преко централног инфомационог система на основу података из личне исправе или друге јавне исправе са фотографијом. Угоститељ који пружа услугу смештаја је у обавези да обезбеди интернет везу за приступ централном инфомационом систему. Угоститељ који пружа услуге смештаја може у централни инфомациони систем да уноси и додатне податке о карактеристикама угоститељског објекта за смештај, понуди, специфичностима и др. Угоститељ који пружа услуге смештаја дужан је да у централни инфомациони систем уноси и друге прописане податке на прописан начин. Подаци из става 1, 2, 3, 4, 6. и 7. овог члана морају да буду истинити. Одредбе овог члана односе се и на здравствене установе из члана 27. овог закона, као и на пружаоца услуга смештаја у објекту наутичког и ловног туризма.

Чланом 16. предвиђа се да министар уз сагласност министра надлежног за унутрашње послове прописује начин уношења, рада, вођења и коришћења централног инфомационог система као и његову садржину и врсту података. Министар прописује садржину и начин подношења пријаве из чл. 12, 42. и 56. овог закона, као и садржину и начин вођења евиденције објеката за смештај.

Чланом 17. уређује се да према врсти угоститељских услуга које се у објекту пружају, угоститељски објекти могу бити: угоститељски објекат за смештај; угоститељски објекат за храну, пиће и напитке. У угоститељском објекту за смештај пружају се услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака, друге услуге уобичајене у угоститељству или само услуге смештаја. Врсте угоститељског објекта за смештај су: хотел и подврсте хотела, мотел, туристичко насеље и подврста туристичког насеља, пансион, камп, кампиралиште, хостел, преноћиште, коначиште, ботел, кућа, апартман, соба, сеоско туристичко домаћинство, ловачка вила, ловачки дом, ловачка кућа и ловачка колиба, као и други објекти за пружање услуга смештаја. У

угоститељском објекту за храну, пиће и напитке, припремају се и услужују топла и хладна јела и напаци, точе и служе алкохолна и безалкохолна пића. Врсте угоститељског објекта за храну, пиће и напитке су ресторан, таверна, кафана, бар, пицерија, грил, печењара, пивница, коноба, чарда, крчма, гостионица, кафе-посластичарница, бифе, бистро, палачинкарница, објекат брзе хране, кетеринг објекат, паб, кафе и други објекти. Угоститељска делатност може се обављати и у покретном угоститељском објекту, под условима и на начин прописан овим законом и прописима донетим на основу овог закона. Угоститељска делатност може се обављати повремено на сајмовима, вашарима, пригодним прославама и на другим јавним манифестацијама, а најдуже 30 дана под условима и на начин прописан овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Чланом 18. предвиђа се да се угоститељски објекти за смештај врсте хотел, мотел, туристичко насеље, пансион и камп категоришу се у складу са стандардима прописаним за поједине врсте тих објеката. Угоститељски објекат за смештај врсте хотел и туристичко насеље може се разврстати у подврсту, а угоститељски објекат врсте хотел може се разврстати и по посебним стандардима за специјализацију. У угоститељском објекту за смештај врсте хотел, мотел, туристичко насеље и пансион и подврсте гарни хотел и апарт хотел могу бити и делови објекта у власништву других правних и физичких лица, који као смештајне јединице, односно други садржаји угоститељског објекта, функционално (организационо и техничко-технолошки) чине саставни део угоститељског објекта. Угоститељски објекти за смештај врсте кућа, апартман, соба и сеоско туристичко домаћинство категоришу се у складу са стандардима прописаним за поједине врсте тих објеката. Угоститељ је дужан да пре отпочињања обављања угоститељске делатности у угоститељском објекту из ст. 1, 2. и 4. овог члана прибави решење о категоризацији.

Чланом 19. прописује се да угоститељ подноси министарству захтев за одређивање категорије угоститељског објекта из члана 18. ст. 1. и 2. овог закона. У случају из члана 18. став 3. овог закона, приликом подношења захтева за одређивање категорије, угоститељ доставља уговор о управљању којим се регулишу међусобна права и обавезе. Захтев из става 1. овог члана угоститељ подноси преко централног информационог система. Испуњеност прописаних услова за одређивање категорије угоститељског објекта за смештај из члана 18. ст. 1. и 2. овог закона, увиђајем на лицу места проверава комисија за категоризацију угоститељског објекта коју образује министар. Комисија за категоризацију угоститељског објекта сачињава записник о свом раду и доставља га министру са предлогом за одређивање категорије.

Одређивање категорије угоститељског објекта из члана 18. ст. 1. и 2. овог закона врши се решењем које доноси министар и важи три године од дана достављања решења подносиоцу захтева. Решење из става 6. овог члана садржи и податке о броју и структури смештајних јединица, и укупним смештајним капацитетима. Решење из става 6. овог члана коначно је и доставља се Регистру туризма ради евидентирања.

Чланом 20. прописује се да угоститељ подноси надлежном органу јединице локалне самоуправе захтев за одређивање категорије угоститељског објекта из члана 18. став 4. овог закона. Захтев из става 1. овог члана угоститељ подноси преко централног информационог система. Захтев из става 1. овог члана угоститељ подноси за сваки објекат посебно (кућа, апартман, соба или сеоско туристичко домаћинство). Испуњеност прописаних услова за одређивање категорије угоститељског објекта за смештај из члана 18. став 4. овог закона увиђајем на лицу места проверава комисија за категоризацију угоститељског објекта коју образује надлежни орган јединица локалне самоуправе. Одређивање категорије угоститељског објекта из члана 18. став 4. овог закона врши се, решењем које доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе и важи три године од дана достављања решења подносиоцу захтева. Надлежни орган јединице локалне самоуправе решењем одлучује по поднетом захтеву појединачно за сваки објекат. Решење из става 5. овог члана садржи и податке о броју и индивидуланих лежаја, односно врсти лежаја. Решење из става 5. овог члана садржи све релевантне податке из члана 32. овог закона. Против решења из става 5. овог члана може се у року од 15 дана од дана достављања решења изјавити жалба министру. Послове из става 4. овог члана надлежни орган јединице локалне самоуправе обавља као поверени посао.

Чланом 21. прописује да Захтев из члана 19. став 1. и члана 20. став 1. овог закона мора да садржи истините податке. Трошкове поступка разврставања угоститељског објекта у категорију сноси угоститељ.

Чланом 22. прописује се да ако у року важења решења из члана 19. став 3. и члана 20. став 3. овог закона дође до промене угоститеља, нови угоститељ је дужан да пре почетка рада у том објекту прибави ново решење којим се објекат разврстава у категорију. Ако у року важења решења из члана 19. став 3. и члана 20. став 3. овог закона објекат престане да испуњава прописане стандарде за категорију у коју је разврстан, угоститељ је дужан да поднесе захтев за разврставање објекта у нижу категорију. На захтев угоститеља доноси се решење о промени категорије када објекат испуни прописане стандарде за вишу категорију. Промена категорије угоститељског објекта за смештај врши се на начин и по поступку прописаном за разврставање угоститељског објекта у категорију.

Чланом 23. прописује се да Решење којим се угоститељски објекат за смештај разврстава у категорију престаје да важи: истеком рока за који је донето; доношењем решења о промени категорије; губитком категорије; на захтев угоститеља; ако дође до промене угоститеља; престанком привредног друштва, другог правног лица или предузетника, услед кога се то правно лице или предузетник брише из одговарајућег регистра. У случају из става 1. тач. 1), 3), 4), 5) и 6) овог члана Регистратор туризма брише угоститељски објекат из евиденције категорисаних објеката у Регистру туризма, а у случају из става 1. тачка 2) овог члана евидентира промену категорије угоститељског објекта. Евидентирање из става 2. овог члана Регистратор туризма врши по службеној дужности у случајевима из става 1. тач. 1) и 5) овог члана, по обавештењу

министарства или надлежног органа јединице локалне самоуправе у случајевима из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, а на захтев угоститеља у случају из става 1. тачка 4) овог члана.

Чланом 24. предвиђа се да Министар прописује стандарде за категоризацију угоститељских објеката из члана 18 ст. 1, 2. и 3. овог закона, који нарочито садрже: стандарде за поједине врсте тих објеката; посебне стандарде; категорије и начин стицања и промене категорије угоститељског објекта, као начин и услове под којима се обавља угоститељска делатност. Влада ближе прописује врсту и висину трошкова у поступку разврставања угоститељских објеката и marina у категорије у зависности од њихове врсте, подврсте и величине. Министарство може ради вршења провере испуњености услова и поступања са пажњом доброг привредника у објектима из члана 18. ст. 1. и 2. овог закона у категорији четири и пет звездица да ангажује тајног госта. Министар решењем одређује тајног госта, са задацима које је дужан да изврши. Тајни гост оцењује квалитет и испуњености услова из става 1. овог члана, боравећи у угоститељском објекту, без најаве најмање 24 часа. Тајни гост након боравка у угоститељском објекту, сачињава записник са оценом и стручним мишљењем који доставља министарству. Уколико се на основу записника из става 5. овог члана утврде одступања за утврђену категорију, као и одступања од пружања услуга у складу са пажњом доброг привредника, записник се доставља надлежној инспекцији.

Чланом 25. прописује се да угоститељи који обављају делатност у угоститељским објектима из члана 18. ст 1. и 2. овог закона, морају да имају руководиоца објекта који је запослен код угоститеља. Руководилац објекта у угоститељском објекту врсте хотел, подврсте хотела и мотел мора да има најмање вишу стручну спрему, односно стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању од три године туристичког, економског или другог друштвеног смера активно знање једног страног језика и три године радног искуства у угоститељству. Руководилац објекта у угоститељском објекту врсте туристичко насеље, пансион и камп мора да има најмање средњу стручну спрему, знање једног страног језика и годину дана радног искуства у угоститељству. Ако угоститељ, као предузетник лично води пословање угоститељског објекта из става 1. овог члана он мора да испуњава услове прописане за руководиоца угоститељског објекта. У угоститељском објекту врсте хотел, подврсте хотел и мотел мора да буде запослено и најмање једно лице са средњом стручном спремом угоститељског усмерења.

Чланом 26. предвиђа се да јединица локалне самоуправе може посебним актом ближе да уреди услове за уређење и опремање угоститељског објекта у зависности од начина услуживања и врсте услуга које се претежно пружају у угоститељском објекту, а који се односе на уређење и опремање уређајима за одвођење дима, паре и мириса, као и других непријатних емисија. Јединица локалне самоуправе може посебним актом ближе да уреди услове за уређење и

опремање угоститељског објекта у којима се емитује музика или изводи забавни програм, а којима се обезбеђује заштита од буке. Јединица локалне самоуправе може посебним актом ближе да уреди техничке и друге услове у угоститељском објекту, који се налази у стамбеној згради, као и начин обављања угоститељске делатности, у зависности од начина услуживања и врсте услуга које се претежно пружају у том угоститељском објекту. Јединица локалне самоуправе доноси посебан акт из ст. 1. 2. и 3. овог члана, ако је организовала обављање послова инспекцијског надзора преко овлашћених инспектора, на начин прописан овим законом. Јединица локалне самоуправе дужна је да пре објављивања посебног акта из ст. 1. 2. и 3. овог члана прибави мишљење министарства.

Чланом 27. предвиђа се да здравствене установе које пружају услуге својим корисницима у објектима у којима се организује боравак и пружају услуге превенције, лечења и рехабилитације, могу пружати и услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака трећим лицама, на начин прописан овим законом и прописима донетим на основу овог закона. Ако су субјекти из става 1. овог члана буџетски корисници, за пружање услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака трећим лицима дужни су да прибаве одобрење министра. Субјекти из става 1. и 2. овог члана услуге трећим лицима могу да пружају ако испуњавају минимално - техничке, економске, тржишне и друге услове. Одобрење из става 2. овог члана даје се решењем са роком важења од три године. Решење из става 4. овог члана је коначно и доставља се ради евидентирања у Регистру туризма. Влада ближе прописује услове из става 3. овог члана.

Чланом 28. предвиђа се да правно лице које има одмаралишта, домове или друге објекте за пружање услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака својим запосленима, исте услуге може пружати и трећим лицима на начин прописан овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Чланом 29. дефинише се да се не сматра се обављањем угоститељске делатности: пружање услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака запосленима и корисницима у одмаралиштима, установама друштвене бриге о деци, старим лицима, ученицима и студентима, здравственим, социјалним, образовно-васпитним и другим сличним установама, ако услуге пружају лица запослена у тим установама; пружање услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака запосленима у сопственим просторијама у току процеса рада у привредним субјектима, установама, државним органима и другим организацијама, ако услуге пружају лица запослена у тим привредним субјектима, установама, органима и организацијама. Објекти односно просторије, уређаји и опрема, као и лица која пружају услуге из става 1. овог члана, морају испуњавати санитарно-хигијенске и здравствене услове прописане за угоститељски објекат, у делу објекта у коме се те услуге пружају.

Чланом 30. предвиђа се да угоститељ може да пружа угоститељске услуге смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства. У оквиру сеоског

туристичког домаћинства угоститељ може да пружа угоститељске услуге смештаја на отвореном у привремено постављеној опреми за камповање. Физичко лице може да пружа угоститељске услуге из став 1. овог члана у објектима смештајних капацитета до 30 индивидуалних лежајева, за највише 30 корисника услуга. Индивидуални лежај из става 3. овог члана намењен је за једну особу. Изузетно од става 4. овог члана, ако лежај по својим димензијама може бити намењен за две особе, сматраће се за два индивидуална лежаја. Изузетно од става 1. овог члана физичко лице у угоститељском објекту домаће радиности може да пружа само угоститељске услуге смештаја. Физичко лице у угоститељском објекту сеоског туристичког домаћинства услугу припремања и услуживања хране, пића и напитака може да пружа само кориснику услуге коме пружа услугу смештаја. Услуге из става 7. овог члана физичко лице пружа од намирница, пића и напитака засноване на производима које је претежно сам произвео. Изузетно, физичко лице у објекту сеоског туристичког домаћинства може да пружа угоститељске услуге из става 7. овог члана и организованог туристичког групи до 50 туриста која не користи услуге смештаја. Физичко лице може у оквиру сеоског туристичког домаћинства да пружа угоститељске услуге смештаја на отвореном у привремено постављеној опреми за камповање, до 20 камп парцела, за највише 30 корисника услуга. Простор на отвореном у привремено постављеној опреми за камповање из става 2. и 10. овог члана мора да испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове. Чланом 31. прописује се да је угоститељ у обавези да пре почетка обављања делатности у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства прибави решење којим се тај објекат разврстава у одговарајућу категорију. На угоститеља из става 1. овог овог члана примењују се и одредбе чл. 7, 8., 9. и 15. овог закона. Изузетно од члана 7. став 1. тач. 1), 2) и 3) овог закона физичко лице као угоститељ дужан је да на улазу у објекат видно истакне своје име и презиме, као и контакт телефон. Изузетно од члана 7. став 1. тачка 11) овог закона физичко лице као угоститељ није у обавези да истакне износ боравишне таксе.

Чланом 32. дефинише се да физичко лице које пружа угоститељске услуге у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства мора бити власник, односно сувласник тог смештајног објекта. Физичко лице које у оквиру сеоског туристичког домаћинства пружа угоститељске услуге смештаја на отвореном мора бити власник, односно сувласник тог земљишта. У случају да угоститељске услуге у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства пружа лице које је сувласник тог смештајног објекта, дужно је да пре отпочињања делатности прибави писану сагласност другог сувласника. Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана угоститељске услуге може да пружа и члан породичног домаћинства власника, односно сувласника, уз њихову писану сагласност. Сагласност из ст. 3. и 4. овог члана мора бити оверена код јавног бележника. Чланом породичног домаћинства из става 4. овог члана сматра се брачни друг, деца рођена у браку, ван брака или усвојена, браћа

и сестре, родитељи брачних другова и унучад, а која лица са власником, односно сувласником станују у истом стану, односно стамбеном објекту.

Чланом 33. прописује се да физичко лице може непосредно да пружа угоститељске услуге, односно да врши продају смештајних капацитета у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства.

Изузетно физичко лице може да врши продају смештајних капацитета у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства преко посредника. У случају из става 2. овог члана физичко лице и посредник закључују уговор који нарочито садржи: број и датум издавања решења о категоризацији, назив органа који је издао решење, рок важења решења, податке о врсти смештајног објекта и податке о броју индивидуланих лежаја, односно врсти лежаја. Физичко лице које пружа угоститељске у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства мора да испуњава здравствене услове и редовно обавља здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

Чланом 34. прописује се да физичко лице, у случају из члана 33. став 1. овог закона за пружене угоститељске услуге из члана 30. овог закона издаје посебан рачун. Рачун из става 1. овог члана садржи редни број, име и презиме физичког лица, његову адресу, врсту, категорију и адресу угоститељског објекта, име и презиме корисника услуге, податке о продајној цени са спецификацијом пружених услуга, као и датум издавања рачуна. Рачун се сачињава у два примерка, од којих се један уручује кориснику услуге, а други задржава физичко лице. Физичко лице је у обавези да на дневном нивоу води евиденцију издатих рачуна, по начелима уредности и тачности, на начин који не дозвољава брисање или измену унетих података, тако да се по хронолошком реду омогућава увид у издате рачуне. Физичко лице је у обавези да евиденцију издатих рачуна из става 4. овог члана чува 2 године. На рачун из става 1. овог члана не примењују се одредбе члана 70. став 5. овог закона.

Чланом 35. дефинише се да фавање у закуп куће, стана, апартмана, собе, лежаја или другог простора који је намењен за смештај од стране правног лица, предузетника или физичког лица у периоду до 30 дана сматра се пружањем угоститељске услуге смештаја. У случају из става 1. овог члана правно лице, предузетник или физичко лице је у обавези да услугу смештаја, пружа на начин прописан овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Чланом 36. дефинише се да министар ближе прописује услове и начин обављања угоститељске делатности, начин пружања угоститељских услуга, разврставање угоститељских објеката, минимално- техничке услове за уређење и опремање угоститељских објеката у зависности од начина услуживања и врсте услуга које се претежно пружају у угоститељском објекту и ван угоститељског објекта, у покретном објекту, у домаћој радиности и у сеоском туристичком домаћинству. Министар надлежан за послове здравља ближе прописује санитарно-хигијенске услове за уређење и опремање угоститељских објеката у зависности од начина услуживања и врсте услуга које се претежно пружају у угоститељском објекту и ван угоститељског објекта, у покретном објекту и

домаћој радиности и сеоском туристичком домаћинству, као и за уређење и опремање угоститељског објекта и пружање услуга за особе са инвалидитетом. Министар ближе прописује услове и начин обављања угоститељске делатности, као и начин пружања угоститељских услуга у објектима домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства.

Чланом 37. уређује се наутичкотуристичка делатност пружања услуга у прихватним објектима наутичког туризма и пловилима која се користе за наутички туризам, као и пружање других услуга за потребе наутичког туризма, обавља се у складу са овим законом и законима којима се уређује област пловидбе, односно наутике. Услуге наутичког туризма обављају се у објектима, односно простору који испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове, односно стандарде за обављање наутичкотуристичке делатности (у даљем тексту: објекти наутичког туризма), као и посебне техничке карактеристике, прописане законима којима се уређује пловидба на унутрашњим водама. На обављање наутичкотуристичке делатности на делу простора који истовремено представља подручје заштићеног природног подручја примењује се режим заштите у складу са прописима којима се уређује заштита природе.

Чланом 38. предвиђа се да делатност из члана 37. става 1. овог закона може да обавља привредно друштво, друго правно лице, или предузетник ако је регистровано у одговарајућем регистру. Удружење које обавља делатност из члана 37. става 1. овог закона дужно је да ту делатност упише у одговарајући регистар. Предузетник не може да обавља делатност из члана 37. става 1. овог закона у периоду прекида обављања делатности.

Чланом 39. дефинише се да ако лице из члана 38. став 1. овог закона обавља наутичку делатност у седишту, али не као претежну делатност, дужно је да за ту делатност образује огранак, односно издвојен посебан простор, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у регистру туризма. Ако лице из члана 38. став 1. овог закона обавља наутичку делатност ван седишта, дужно је да за ту делатност у сваком пословном простору, односно месту пословања образује огранак, односно издвојен посебан простор ван седишта, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у Регистру туризма. Изузетно за пловни објекат наутичког туризма, образује се огранак, односно издвојен посебан простор у прихватном објекту наутичког туризма, у коме је пловни објекат стационаран.

Чланом 40. предвиђа се да на пословно име, фирму и други назив, назив огранка, издвојеног посебног простора или одговарајуће организационе јединице, као и ознаку пружаоца наутичких услуга сходно се примењују одредбе члана 6. овог закона.

Чланом 41. прописује се да пружалац наутичких услуга који обавља наутичку делатност дужан је да: на улазу у објекат наутичког туризма видно истакне пословно име и седиште, а на улазу у огранак, односно издвојен посебан простор, пословно име, седиште и назив или ознаку огранка, односно издвојеног посебног простора; на улазу у објекат наутичког туризма видно

истакне врсту и назив објекта наутичког туризма; на улазу у објекат наутичког туризма видно истакне радно време и да га се у свом пословању придржава; се евидентира у Регистру туризма; сваку промену регистрованог податка о седишту и огранку, односно издвојеном посебном простору пријави одговарајућем регистру у року од 7 дана; на улазу у марину видно истакне ознаку категорије марине, утврђену решењем министра; за пловни објекат наутичког туризма поседује важеће бродско сведочанство, односно пловидбену дозволу потписану и оверену од овлашћеног лица; у објекту наутичког туризма одржава просторије и опрему и пружа услуге према прописаним минимално-техничким, као и стандардима за врсту објекта у којој обавља делатност и за категорију која му је одређена решењем министра; у објекту наутичког туризма обавља наутичку делатност на прописан начин и према прописаним условима; у писаном, говорном, визуелном или електронском обавештавању тачно користи врсту, а код марине категорију, која је одређена решењем министра; на истинит, јасан, разумљив и необмањујући начин у истицању понуде обавештава корисника услуге о услузи коју пружа, у погледу начина пружања услуге, назначене цене и др.; да цене услуга које пружа видно истакне на недвосмислен и лако уочљив начин; се придржава истакнутих, односно објављених цена; за сваку пружену услугу изда прописан рачун; у објекту наутичког туризма кориснику услуга омогући подношење рекламације; пружање наутичке услуге не условљава пружањем друге услуге, односно неким другим условом који је корисник услуга дужан да испуни; обавља делатност са пажњом доброг привредника. У случају да статусни регистар пружаоца наутичких услуга није Агенција за привредне регистре, тај субјект је у обавези да промене регистрованог податка из става 1. тачка 5) овог члана пријави и Регистру туризма. Начин подношења рекламације, евиденција, поступање по поднетој рекламацији и др. пружалац наутичких услуга води у складу са прописима, којима се уређује област заштите потрошача. Пружалац наутичких услуга је дужан да све информације којима обавештава кориснике услуга о услузи коју пружа, у погледу врсте, начина пружања услуге, назначене цене и др. морају бити на српском језику. Обавештење из става 4. овог члана може бити и на страном језику. На пружаоца наутичких услуга примењују се и одредбе чл. 9, 11. и 15. овог закона.

Чланом 42. прописује се да пружалац наутичких услуга, који пружа услугу смештаја у некатегорисаном објекту наутичког туризма дужан је да пре отпочињања делатности своје пословање пријави јединици локалне самоуправе на чијој територији се објекат налази.

Чланом 43. прописује да министарство води евиденцију марина. Јединица локалне самоуправе је дужна да води евиденцију објеката наутичког туризма из члана 42. овог закона, као поверен посао. Сваку промену података који се евидентирају код министарства, односно јединице локалне самоуправе пружалац наутичких услуга је дужан да пријави у року од 7 дана. Јединица локалне самоуправе је дужна да квартално или на захтев министарства у року од 15 дана у електронској форми достави министарству податке из евиденције

објаката наутичког туризма коју води. Јединица локалне самоуправе је дужна да Регистру туризма квартално доставља евиденцију из став 2. овог члана.

Чланом 44. предвиђа се да у случају да се у објектима наутичког туризма пружају услуге смештаја, сходно се примењују одредбе члана 7. став 1. тач. 11), 12), 15), 16), 17) и 18) члана 15. овог закона.

Чланом 45. дефинише се да се према врсти наутичкотуристичких услуга које се у објекту пружају, објекти наутичког туризма раврставају: прихватни објекти наутичког туризма; пловила наутичког туризма. Прихватни објекти наутичког туризма су марине. Марина је пристаниште за посебне намене на водном путу намењено за прихват, чување и опрему пловила која служе за рекреацију, спорт и разоноду. Пловила наутичког туризма јесу путнички брод, односно пвило за рекреацију, које је оспособљено за пловидбу и које учествује у пловидби.

Чланом 46. дефинише се да су услуге наутичког туризма лучке делатности које се обављају у марици: прихват и отпрама пловила, односно путника, снабдевање пловила, посаде и путника, чување и изнајмљивање пловила, организовање туристичких крстарења, као и пружање других услуга за потребе наутичког туризма.

Чланом 47. уређује се да марица као прихватни објекти наутичког туризма разврстава се у категорију у складу са стандардима прописаним за ту врсту објекта. Пружалац наутичких услуга дужан је да пре отпочињања обављања наутичке делатности у марици прибави решење којим се марица разврстава у одговарајућу категорију.

Чланом 48. прописује се да пружалац наутичких услуга подноси министарству захтев за разврставање марине у категорију. Захтев из става 1. овог члана угоститељ може поднети преко јединственог информационог система. Захтев из става 1. овог члана мора да садржи истините податке. Трошкове поступка разврставања марине у категорију сноси пружалац наутичких услуга.

Чланом 49. прописује се да разврставање марине у категорију се врши решењем које доноси министар и важи три године од дана достављања решења подносиоцу захтева. Решење из става 1. овог члана коначно је и доставља се Регистру туризма ради евидентирања. На промену пружаоца наутичких услуга и категорије марине, као и на престанак решења о одређивању категорије, сходно се примењују одредбе чл. 22. и 23. овог закона.

Чланом 50. прописује се да министар уз сагласност министара надлежних за послове водопривреде, инфраструктуре, здравља, животне средине и просторног планирања прописује минимално техничке услове за изградњу, уређење и опремање наутичких објеката, као и стандарде за категоризацију марине.

Чланом 51. уређује се делатност пружања услуга у објектима ловног туризма, као и пружање других услуга за потребе ловног туризма обавља се у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона. Услуге ловног туризма обављају се у објектима који испуњавају прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове, односно стандарде за обављање ловнотуристичке делатности (у даљем тексту: објекти ловног туризма). На

обављање ловнотуристичке делатности на делу простора који истовремено представља подручје заштићеног природног подручја примењује се режим заштите у складу са прописима којима се уређује заштита природе.

Чланом 52. дефинише се да делатност из члана 51. став 1. овог закона може да обавља привредно друштво, правно лице или јавно предузеће чији је оснивач Република Србија или аутономна покрајина (у даљем тексту: пружалац ловнотуристичких услуга) које је регистровано за обављање делатности узгоја и лова дивљачи. Изузетно ловнотуристичку делатност може да обавља привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако као корисник ловишта испуњава услове прописане законом којим се уређује област ловства. Лице из става 2. овог члана ловнотуристичку делатност обавља под условима и на начин прописан овим законом. Удружење које обавља делатност из става 2. овог члан дужно је да ту делатност упише у одговарајући регистар. Предузетник не може да обавља делатност из става 2. овог члан у периоду прекида обављања делатности.

Чланом 53. прописује се да ако лице из члана 52. став 1. и 2. овог закона обавља ловнотуристичку делатност у седишту, али не као претежну делатност, дужно је да за ту делатност образује огранак, односно издвојен посебан простор, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у Регистру туризма. Ако лице из члана 52. став 1. и 2. овог закона обавља ловнотуристичку делатност ван седишта, дужно је да за ту делатност у сваком пословном простору, односно месту пословања образује огранак, односно издвојен посебан простор ван седишта, који се региструје у одговарајућем регистру и евидентира у Регистру туризма. Изузетно, пружалац ловнотуристичких услуга није у обавези да за врсту објекта ловачка колиба образује огранак, односно издвојен посебан простор ван седишта.

Чланом 54. предвиђа се да на пословно име, фирму и други назив, назив огранка, издвојен посебан простора ван седишта или одговарајуће организационе јединице као и ознака пружаоца ловнотуристичких услуга сходно се примењују одредбе члана 6. овог закона.

Чланом 55. прописује се да пружалац ловнотуристичких услуга који обавља ловнотуристичку делатност дужан је да: на улазу у објекат ловног туризма видно истакне видно истакне пословно име и седиште, а на улазу у огранак, односно издвојен посебан простор, пословно име, седиште и назив или ознаку огранка, односно издвојеног посебног простора; на улазу у објекат ловног туризма видно истакне врсту и назив објекта ловног туризма; на улазу у објекат ловног туризма видно истакне радно време и да га се придржава у свом пословању; се евидентира у Регистру туризма; сваку промену регистрованог податка о седишту и огранку, односно издвојеном посебном простору пријави одговарајућем регистру у року од 7 дана; на улазу у ловачку вилу видно истакне ознаку категорије утврђену решењем министра; у објекту ловног туризма видно истакне правила, односно услове и начин коришћења ловишта и других услуга ловног туризма; у објекту ловног туризма одржава просторије и опрему и пружа услуге према прописаним минимално техничким и санитарно-хигијенским

условима, као и стандардима за врсту објекта у којој обавља делатност и за категорију која му је одређена решењем министра; у објекту ловног туризма обавља ловнотуристичку делатност на прописан начин и према прописаним условима; у писаном, говорном, визуелном или електронском обавештавању тачно користи врсту, а код ловачке виле категорију, која је одређена решењем министра; да на истинит, јасан, разумљив и необмањујући начин у истицању понуде обавештава корисника услуге о услузи коју пружа, у погледу начина пружања услуге, назначене цене и др; да цене услуга које пружа видно истакне на недвосмислен и лако уочљив начин; да се придржава истакнутих, односно објављених цена; за сваку пружену услугу изда прописан рачун; у објекту ловног туризма омогући кориснику услуге подношење рекламације; пружање ловнотуристичке услуге не условљава пружањем друге услуге, односно неким другим условом који је корисник услуга дужан да испуни; обавља делатност са пажњом доброг привредника. У случају да статусни регистар пружаоца ловнотуристичких услуга није Агенција за привредне регистре, тај субјект је у обавези да промене регистрованог податка из става 1. тачка 3) овог члана пријави и Регистру туризма. Начин подношења рекламације, евиденција, поступање по поднетој рекламацији и др. пружалац ловнотуристичких услуга води у складу са прописима, којима се уређује област заштите потрошача. Пружалац ловнотуристичких услуга је дужан да све информације којима обавештава кориснике услуга о услузи коју пружа, у погледу врсте, начина пружања услуге, назначене цене и др. морају бити на српском језику. Обавештење из става 4. овог члана може бити и на страном језику. На пружалац ловнотуристичких услуга примењују се и одредбе члана члана 7. став 1. тач. 16), 17) и 18) и чл. 9, 10, 11. и 15. овог закона.

Чланом 56. прописје се да пружалац ловнотуристичких услуга, који пружа услугу смештаја у некатегорисаном објекту ловног туризма дужан је да пре отпочињања делатности своје пословање пријави јединици локалне самоуправе на чијој територији се објакат налази.

Чланом 57. дефинише се да министарство води евиденцију ловачких вила. Јединица локалне самоуправе је дужна да води евиденцију објаката ловног туризма из члана 56. овог закона, као поверен посао. Сваку промену података који се евидентирају код министарства, односно јединице локалне самоуправе пружалац ловнотуристичких услуга је дужан да пријави у року од 7 дана. Јединица локалне самоуправе је дужна да квартално или на захтев министарства у року од 15 дана у електронској форми достави министарству, податке из евиденције објаката ловног туризма коју води. Јединица локалне самоуправе је дужна да Регистру туризма квартално доставља евиденцију из став 2. овог члана.

Чланом 58. дефинише се да објекти ловног туризма јесу објекти за пружање услуга прихвата и смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака, као и пружање других услуга за потребе ловаца и других лица. Према врсти услуга које пружају објекти ловног туризма могу бити: ловачка вила; ловачки дом; ловачка кућа; ловачка колиба.

Чланом 59. дефинише се да су услуге ловног туризма: прихват и смештај ловаца и других лица, као и пружање других услуга за потребе ловног туризма. Пружалац ловнотуристичких услуга у погледу организовања лова, обезбеђивања ловне карте, дозволе за лов, употребе ловачких паса и др., дужан је да те услуге пружа у складу са прописима којима се уређује ловство и заштита животне средине.

Чланом 60. прописује се да ловачка вила, као објекат ловног туризма разврстава се у категорију у складу са стандардима прописаним за ту врсту објеката. Пружалац ловнотуристичких услуга је дужан да пре отпочињања обављања ловнотуристичке делатности у објекту ловачка вила прибави решење којим се ловачка вила разврстава у одговарајућу категорију.

Чланом 61. прописује се да пружалац ловнотуристичких услуга подноси министарству захтев за разврставање ловачке виле у категорију. Захтев из става 1. овог члана угоститељ може поднети преко јединственог информационог система. Захтев из става 1. овог члана мора да садржи истините податке. Трошкове поступка разврставања ловачке виле у категорију сноси пружалац ловнотуристичких услуга.

Чланом 62. прописује се да разврставање ловачке виле у категорију врши решењем које доноси министар и важи три године од дана достављања решења подносиоцу захтева. Решење из става 1. овог члана коначно је и доставља се ради евидентирања у Регистар туризма. На промену пружаоца ловнотуристичких услуга и категорије ловачке виле, као и на престанак решења о одређивању категорије, сходно се примењују одредбе чл. 22. и 23. овог закона.

Чланом 63. прописује се да министар, уз сагласност министара надлежних за послове ловства, унутрашњих послова, инфраструктуре, животне средине и просторног планирања, прописује минималне техничке услове за изградњу, уређење и опремање ловнотуристичких објеката, као и стандарде, услове и начин пружања и коришћења услуга ловног туризма.

Чланом 64. дефинише се да министарство и јединица локалне самоуправе, на прописан начин воде евиденцију угоститеља и угоститељских објеката. Евиденције из члана 13. став 1, члана 43. став 1. и члана 57. став 1. овог закона, могу да садрже податке о радно ангажованим физичким лицима и министарство може да прикупља личне податке о тим лицима, као и о физичким лицима која пружају угоститељске услуге или обављају другу делатност уређену овим законом. Евиденције из члана 13. став 2, члана 43. став 2. и члана 57. став 2. овог закона, могу да садрже податке о радно ангажованим физичким лицима и јединица локалне самоуправе може да прикупља личне податке о тим лицима, као и о физичким лицима која пружају угоститељске услуге или обављају другу делатност уређену овим законом. Државни органи, органима аутономних покрајина, органима јединице локалне самоуправе и имаоци јавних овлашћења могу да прикупљају личне податке о физичким лицима из базе централног информационог система, на начин прописан овим законом. Евиденција, односно подаци из става 2. и 3. овог члана могу да садрже: име и презиме; јединствени матични број грађана; пол; дан, месец и година рођења; адреса становања.

Обрада података од стране министарства, јединице локалне самоуправе или лица из става 3. овог члана врши се у електронској форми у оквиру централног информационог система или другог информационо-комуникационог система, у форми аудио-видео записа и фотографија и у папирној форми у облику регистара, картотека и другом облику.

Чланом 65. дефинише се да министарство, јединица локалне самоуправе и лица из става 3. овог члана податке о личности обрађују у сврху: извршења послова из делокруга своје надлежности; успостављања јединственог информационог система; вршења надзора над обављањем делатности и пружањем услуга уређених овим законом; праћења стања на тржишту са циљем унапређења укупног привредног и друштвеног развоја; усклађивања система техничко-технолошких, економских и друштвених активности, који се заснива на економском развоју, очувању природних и културних добара, очувању и развоју локалне заједнице; повећања ефикасности и одговорности у области коришћења, управљања, заштите и унапређења туристичког простора; обезбеђивања јединствених стандарда за пружање услуга у туризму; заштите националне економије, корисника туристичког производа и туристичких професија; обезбеђивања јединствене, јавне и електронске евиденције регистрованих и евидентираних података из области туризма; планирања и остваривања политике развоја туризма у складу са Стратегијом развоја туризма.

Чланом 66. дефинише се да министарство и јединица локалне самоуправе прикупљају податке о личности непосредно од лица на које се подаци односе. Министарство може да прикупља податке о личности од других органа државне управе, органа аутономних покрајина, органа јединице локалне самоуправе и ималаца јавних овлашења, као и од привредних субјеката и физичких лица, који на основу одредаба овог закона обављају привредну делатност и дуну су да воде евиденцију корисника услуге.

Чланом 67. предвиђа се да министарство и јединица локалне самоуправе може да размењују податке са државним органима, органима аутономних покрајина, органима јединице локалне самоуправе и имаоцима јавних овлашења. Размена података се врши употребом информационо-комуникационих технологија, на контролисан и безбедан начин, уз примену мера информационе безбедности којима се обезбеђује основна заштита података на физичком техничком и организационом нивоу. Министарство може да размењују податке са министарством надлежним за унутрашње послове у сврху пријаве боравишта странаца, у складу са прописима којима се уређује кретање и боравак странаца. Државни органи, органима аутономних покрајина, органима јединице локалне самоуправе и имаоци јавних овлашења могу, на начин прописан овим законом, да имају приступ јединственом информационом систему ради обраде података из делокруга своје надлежности (статистика, порески органи и сл.). Министарство и јединица локалне самоуправе може податке из евиденције да достави и физичком лицу, на које се подаци односе, на основу образложеног писаног захтева.

Чланом 68. предвиђа се да угоститељ, пружалац наутичких услуга и пружалац ловнотуристичких услуга, у објекту у коме се пружа услуга смештаја може да прикупља личне податке о кориснику услуге смештаја и уводи их у прописану евиденцију на начин прописан овим законом, а у складу са посебним законом којим се уређује заштита података о личности. Подаци из става 1. овог члана, за домаће држављане, могу да садрже: име и презиме; пол; дан, месец и година рођења; место, општина и држава рођења; место, општина и држава становања и јединствени матични број грађана. Подаци из става 1. овог члана, за стране држављане могу да садрже: презиме и име; пол; дан, месец и година рођења; држављанство; место и држава рођења; врста, број и датум издавања стране путне исправе и датум до када је одобрен боравак у Републици Србији. Податке из ст. 2. и 3. овог члана угоститељ уноси у евиденцију корисника услуга преко јединственог информационог система на основу личне исправе или друге јавне исправе са фотографијом и других одговарајућих података. Угоститељ је дужан да уношење података из става 1. овог члана у јединствен информациони систем изврши на прописан начин.

Чланом 69. дефинише се да прикупљање, држање, обрада и коришћење података о личности, права лица и заштита права лица чији се подаци прикупљају и обрађују, ограничења заштите података о личности и обезбеђење података, врши се у складу са овим законом, законом којим се уређује заштита података о личности и законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја. Привредно друштво, друго правно лице, предузетник регистрован у одговарајућем регистру, које обавља делатност у складу са овим законом дужно је да обраду података о личности врши у складу са овим законом, законом којим се уређује заштита података о личности. Повредом заштита права лица сматраће се свака злоупотреба података о личности, које се врше без овлашћења, која су прописана овим законом.

Чланом 70. дефинише се боравишна такса као накнада за коришћење комуналне, саобраћајне и туристичке инфраструктуре и супраструктуре на подручју јединице локалне самоуправе, а коју плаћа корисник услуге смештаја који изван свог места пребивалишта користи услугу смештаја у угоститељском објекту за смештај. Боравишна такса плаћа се за сваки дан боравка у угоститељском објекту за смештај. Наплату боравишне таксе, од корисника услуге, наплаћује субјект који пружа услугу смештаја (у даљем тексту: давалац смештаја). Боравишна такса се наплаћује истовремено са наплатом услуге смештаја. Давалац смештаја дужан је да у рачуну за услугу смештаја посебно искаже износ боравишне таксе.

Чланом 71. дефинише се да изузетно од члана 70. овог закона боравишну таксу плаћа угоститељ, који као физичко лице пружа услуге смештаја у објектима домаће радиности и сеоском туристичком домаћинству. Боравишну таксу из става 1. овог члана физичко лице плаћа у утврђеном годишњем износу на прописан начин.

Чланом 72. прописује се да средства од наплаћене боравишне таксе давалац смештаја уплаћује у до петог у месецу за претходни месец. Ако давалац

смештаја не наплати боравишну таксу, дужан је да на свој терет уплати износ ненаплаћене боравишне таксе у року од 15 дана рачунајући од последњег дана пружене услуге.

Чланом 73. дефинише се да висину боравишне таксе утврђује јединица локалне самоуправе у зависности од категорије туристичког места или у различитој висини по деловима општине односно града у зависности од изграђености комуналне, саобраћајне и туристичке инфраструктуре. Ако се објекат за смештај не налази на територији туристичког места, јединица локалне самоуправе утврдиће висину боравишне таксе за најнижу категорију туристичког места.

Чланом 74. прописује се да боравишну таксу не плаћају: деца до седам година старости; лица упућена на бањско и климатско лечење, односно специјализовану рехабилитацију од стране надлежне лекарске комисије; особе са инвалидитетом са телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете групе, цивилни инвалиди рата од прве до пете групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних обољења, параплегије и квадриплегије, церебралне и дечје парализе и мултиплекс склерозе, особе ометене у развоју, као и пратилац наведених особа; ученици и студенти који организовано бораве у угоститељском објекту за смештај ради извођења спортско-рекреативних и других активности по програму министарства надлежног за послове просвете, студенти који организовано бораве у угоститељском објекту за смештај ради извођења обавезне наставе у складу са наставним планом образовне установе, као и учесници републичких и регионалних такмичења у знању и вештинама; страни држављани који су по међународним конвенцијама и споразумима ослобођени плаћања таксе; лица која непрекидно бораве у објекту за смештај дуже од 30 дана. Боравишну таксу умањену за 50% плаћају лица од седам до 15 година старости. Лица из става 1. овог члана не плаћају боравишну таксу ако поднесу доказ да су испуњени услови из става 1. овог члана (чланска карта, потврда школе, односно образовне установе, упут лекарске комисије и друго). Јединица локалне самоуправе може својом одлуком да прошири круг лица из става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Чланом 75. предвиђа се да Влада за сваку категорију туристичког места посебно утврђује највиши и најнижи износ боравишне таксе. Влада ближе прописује услове, критеријуме и начин утврђивања висине годишњег износа боравишне таксе за физичко лице које пружа угоститељске услуге смештаја у објектима домаће радиности и сеоском туристичком домаћинству, као начин и рокове плаћања.

Чланом 76. прописује се да средства од наплаћене боравишне таксе приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији су пружене услуге смештаја и користе се за обезбеђивање информативно-пропагандног материјала којим се промовишу туристичке вредности и културно наслеђе, обезбеђивање туристичке сигнализације, рад туристичко-информативних центара, као и за финансирање послова туристичке организације у складу са прописима којима се уређује област туризма.

Чланом 77. дефинише се да јединица локалне самоуправе која је проглашена за туристичко место I и II категорије може својим актом да утврди туристичке зоне, туристичке дестинације и туристичке локације (у даљем тексту: просторне целине). На просторним целинама из става 1. овог члана угоститељски објекат за смештај врсте хотел и мотел мора да испуњава стандарде за разврставање у одређену категорију, усаглашен са актом јединице локалне самоуправе. Акт из става 1. овог члана нарочито садржи опис просторних целина, са утврђеним границама, начин процене усаглашености, рокове усаглашавања и друге услове које угоститељски објекат врсте хотел и мотел треба да испуни, висину пенала, начин наплате пенала, обвезника плаћања и др. Акт из става 1. овог члана садржи и прописане услове за угоститељске објекте који се први пут категоришу у врсту хотел и мотел. Ако обвезник плаћања, утврђен актом из става 1. овог члана, не поступи у прописаном року надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси решење којим за то лице утврђује обавезу плаћања пенала на годишњем нивоу у прописаној висини. Решење из става 5. овог члана коначно је. Обавезе утврђене актом из става 1. овог члана не односе се на објекте за које је покренут поступак приватизације, све до окончања тог поступка.

Чланом 78. прописује се да средства од наплаћених пенала приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази објекат из члана 77. став 2. овог закона. Средства од наплаћених пенала користе се за финансирање активности прописаних чланом 76. овог закона.

Чланом 79. дефинише се да у погледу начина утврђивања боравишне таксе и пенала обрачунавања, застарелости, наплате и принудне наплате, рокова за плаћање, обрачуна камате и осталог што није посебно прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација, ако овим законом није друкчије одређено.

Чланом 80. прописује се да надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство. Инспекцијски надзор над применом овог закона врши министарство преко туристичких инспектора. Инспекцијски надзор над применом овог закона у делу евидентирања података у базу централног инфомационог система, а који се односе на пореске обавезе врши овлашћени порески инспектори. Инспекцијски надзор над применом овог закона у делу испуњености санитарно-хигијенских и здравствених услова у угоститељским објектима, у другим објектима у којима се обавља угоститељска делатност, као и испуњеност улова из члана 33. овог закона, врши министарство надлежно за послове здравља преко санитарних инспектора. Инспекцијски надзор над применом овог закона у делу којим се уређује заштита животне средине врши министарство надлежно за послове заштите животне средине преко инспектора за заштиту животне средине. Инспекцијски надзор над применом овог закона у делу којим се уређује наутичка делатност, а односи се на саобраћајно-техничке услове објеката наутичког као и у делу којим се уређује делатност изнајмљивања пловила, врши министарство надлежно за послове саобраћаја преко саобраћајних инспектора.

Инспекцијски надзор над применом овог закона у делу којим се уређује ловнотуристичка делатност, а односи се на испуњеност прописаних услова за корисника ловишта из члана 52. став 2. овог закона, организовање лова, обезбеђивања ловне карте, дозволе за лов, употребу ловачких паса и др. врши министарство надлежно за послове ловства преко ловних инспектора. Инспекцијски надзор над применом овог закона врши јединица локалне самоуправе преко овлашћених инспектора у делу којим се уређује: обављање угоститељске делатности услуга смештаја у собама, апартманима, становима, кућама и другим просторима за које није издато решење о разврставању у категорију; испуњеност прописаних услова и начина обављања угоститељске делатности у објектима домаће радиности, сеоском туристичком домаћинству и hostelу; испуњеност прописаних услова у погледу уређења и опремања угоститељског објекта, који се односе на одвођење дима, паре и мириса, као и других непријатних емисија, у делу који јединица локалне самоуправе ближе уређује својим актом (члан 26. став 1. овог закона); испуњеност прописаних услова у погледу уређења и опремања угоститељског објекта у којима се емитује музика или изводи забавни програм, а којима се обезбеђује заштита од буке, у делу који јединица локалне самоуправе ближе уређује својим актом (члан 26. став 2. овог закона); испуњеност прописаних техничких и других услова у угоститељском објекту, који се налази у стамбеној згради, као и начин обављања угоститељске делатности, у зависности од начина услуживања и врсте услуга које се претежно пружају у том угоститељском објекту, у делу који јединица локалне самоуправе ближе уређује својим актом (члан 26. став 3. овог закона); боравишне таксе (наплата и уплата, истицање у рачуну и др.) испуњеност услова и рокова усаглашености угоститељских објеката са актом из члана 67. овог закона; истицање и придржавање прописаног радног времена у угоститељском објекту. Послове из става 7. овог члана јединица локалне самоуправе обавља као поверени посао. Санитарни инспектори, ловни инспектори, инспектори за заштиту животне средине, саобраћајни инспектори и инспектори јединице локалне самоуправе имају права, дужности и овлашћења туристичког инспектора утврђена овим законом која се односе на њихову област инспекцијског надзора. На питања инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, која нису посебно уређена овим законом, примењује се закон којим се уређује инспекцијски надзор.

Чланом 81. прописује се да туристички инспектор приликом вршења надзора има службену легитимацију, значку и одговарајућу врсту одеће, обуће и опреме. Чланом 82. прописује се да у вршењу инспекцијског надзора туристички инспектор има право и дужност да: проверава да ли су испуњени прописани услови за обављање делатности и пружање услуга уређених овим законом; проверава тачност података из захтева за разврставање угоститељског објекта у категорију у погледу испуњености услова; утврђује идентитет запослених, односно радно ангажованих лица код привредног друштва, предузетника или другог правног лица која обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом;

утврђује идентитет физичког лица које обавља угоститељску делатност, односно лица затеченог у објектима домаће радиности и сеоском туристичком домаћинству, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; утврђује идентитет физичког лица које обавља делатност или пружа услуге уређене овим законом, без уписа у одговарајући регистар, односно без прописаног акта, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; утврђује идентитет корисника услуге увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; прегледа просторије, односно простор привредног друштва, другог правног лица, предузетника и физичког лица који обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом; фотографише, односно врши видео снимање просторије, односно простора из став 1. тачка 7) овог члана; прегледа уговоре, евиденције, исправе, електронска документа и другу документацију потребну за утврђивање законитости пословања привредног друштва, другог правног лица, предузетника и физичког лица који обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом; врши штампање, копирање, односно фотографисање и снимање пословних докумената из став 1. тачка 9) овог члана; врши увид у пресек стања фискалне касе; наступи као анонимни корисник услуге (провокативна куповина); захтева писану наредбу надлежног суда за увиђај у стамбеном или другом простору, који има исту, сличну или повезану намену, код сазнања да се у том простору обавља делатност или пружа услуга у случају када се власник или корисник, односно држалац противи вршењу инспекцијског надзора; захтева асистенцију полиције, односно комуналне полиције, ако основано процени да је то потребно према приликама одређеног случаја; остварује надзор над радом угоститељских објекта ако јединица локалне самоуправе није организовала обављање послова инспекцијског надзора који су јој поверени овим законом или га не врши правилно и благовремено, изузев оних послова које јединица локалне самоуправе, из члана 26. овог закона, својим актом ближе уређује; предузме и друге прописане мере предвиђене законом. У вршењу инспекцијског надзора, ако се коришћењем других доказних радњи не могу прикупити или обезбедити потребни докази или би њихово прикупљање или обезбеђење било знатно отежано, туристички инспектор има овлашћење да, у случају сумње да лице обавља делатност нерегистровано или да за пружање услуге не издаје рачун, ради прикупљања или обезбеђења доказа, обави прикривену куповину услуге, односно наступи као анонимни корисник. У случају из става 2. овог члана туристички инспектор наступа као анонимни корисник без претходног обавештавања и предочавања надзираном субјекту службене легитимације и налога за инспекцијски надзор. Стан, пратећи или други простор стамбеног карактера, који је регистрован као седиште или као место у којем се обавља делатност, у складу са прописима о регистрацији привредних субјеката, односно другим прописима којима се уређују посебне делатности, сматра се пословним простором. У случају сумње да ли се ради о стамбеном или пословном простору, за одређење врсте простора пресудна је његова фактичка намена (станованање или обављање делатности и пружање услуга).

Чланом 83. прписује се да у вршењу инспекцијског надзора овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе има право и дужност да: проверава да ли су испуњени прописани услови за обављање делатности и пружање услуга уређених овим законом; утврђује идентитет запослених, односно радно ангажованих лица код привредних друштава, предузетника и другог правног лица која обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; утврђује идентитет физичког лица које обавља угоститељску делатност, односно лица затеченог у објектима домаће радности и сеоском туристичком домаћинству, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; утврђује идентитет физичког лица које обавља угоститељску делатност, пружања услуге смештаја у кући, стану, односно апртману и соби или другом простору без уписа у одговарајући регистар, односно без прописаног акта, увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; утврђује идентитет корисника услуге увидом у личну исправу или другу јавну исправу са фотографијом; прегледа просторије, односно простор у којима се обавља делатност и пружају услуге, уговоре, евиденције, исправе и другу документацију потребну за утврђивање законитости пословања привредних друштава, предузетника или правног лица, као и физичких лица која обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом; фотографише, односно врши видео снимање просторије, односно простора из став 1. тачка б) овог члана; прегледа уговоре, евиденције, исправе, електронска документа и другу документацију потребну за утврђивање законитости пословања привредног друштва, другог правног лица, предузетника и физичког лица који обављају делатност и пружају услуге уређене овим законом; врши штампање, копирање, односно фотографисање и снимање пословних докумената из став 1. тачка 8) овог члана; наступи као анонимни корисник услуга (провокативна куповина); врши проверу издатог решења о разврставању у категорију објеката из члана 16. став 2. овог закона; проверава наплату и уплату боравишне таксе, истицање у рачуну, евидентирање уплата у јединствен информациони систем и др. увидом у евиденцију корисника услуга и другу пратећу документацију, као и провером уплате боравишне таксе од стране физичког лица из члана 71. овог закона; проверава истицање и придржавање прописаног радног времена у угоститељским објектима; проверава испуњеност услова и рокова усаглашености угоститељских објеката са актом из члана 77. овог закона; захтева писану наредбу надлежног суда за претрес стамбеног или пратећег простора код сазнања да се у том простору обавља делатност или пружају услуге у случају када се власник или корисник простора противи вршењу инспекцијског надзора; захтева асистенцију полиције, односно комуналне полиције, ако основано процени да је то потребно према приликама одређеног случаја; обавести надлежни орган јединице локалне самоуправе о утврђеној процени усаглашености објеката из члана 77. овог закона; предузме и друге прописане мере предвиђене законом. У вршењу инспекцијског надзора, ако се коришћењем других доказних радњи не могу прикупити или обезбедити

потребни докази или би њихово прикупљање или обезбеђење било знатно отежано, туристички инспектор има овлашћење да, у случају сумње да лице обавља делатност нерегистровано или да за пружање услуге не издаје рачун, ради прикупљања или обезбеђења доказа, обави прикривену куповину услуге, односно наступи као анонимни корисник. У случају из става 2. овог члана туристички инспектор наступа као анонимни корисник без претходног обавештавања и предочавања надзираном субјекту службене легитимације и налога за инспекцијски надзор. Стан, пратећи или други простор стамбеног карактера, који је регистрован као седиште или као место у којем се обавља делатност, у складу са прописима о регистрацији привредних субјеката, односно другим прописима којима се уређују посебне делатности, сматра се пословним простором.

У случају сумње да ли се ради о стамбеном или пословном простору, за одређење врсте простора пресудна је његова фактичка намена (становане или обављање делатности и пружање услуга). Овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе права и дужности из става 1. овог члана врши само у оквиру надлежности која му је поверена овим законом. Овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе приликом вршења надзора има службену легитимацију, значку и одговарајућу врсту одеће, обуће и опреме. Надлежни орган јединице локалне самоуправе прописује изглед значке и одговарајућу врсту одеће, обуће и опреме коју носи овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе.

Чланом 84. прописује се да је туристички инспектор је овлашћен да: привремено забрани обављање делатности правном и физичком лицу које обавља угоститељску делатност, наутичку делатност или ловнотуристичку делатност, а није регистровало привредну делатност у одговарајући регистар; привремено забрани предузетнику обављање угоститељске делатност, наутичке делатност или ловнотуристичке делатност ако у периоду прекида обављања делатности поступи супротно члану 4. став 4., члану 38. став 3. и члану 52. став 3. овог закона; привремено забрани рад привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику, као и физичком лицу обављање делатности у врсти из члана 18. став 1. 2. и 3., члана 47. став 1. и члана 60. став 1. овог закона који послују без решења о разврставању у категорију; привремено забрани привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику пружање услуге смештаја који обавља делатност без претходног пријављивања јединици локалне самоуправе; привремено забрани обављање делатности привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику, као и физичком лицу, ако се туристичком инспектору онемогући вршење послова надзора; привремено забрани привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику и физичком лицу обављање послова, у случају прописаним законом којим се уређује инспекцијски надзор; наложи да се врати износ који је више наплаћен у односу на истакнуте, односно уговорене цене; записником о инспекцијском надзору наложи једну или више мера за отклањање неправилности; сачини службену белешку, о оним радњама у поступку за које се не саставља записник; изриче

превентивне, као и друге мере које су посебно уређене законом којим се уређује инспекцијски надзор; предузима радње које су посебно уређене законом којим се уређује инспекцијски надзор; врши поступак инспекцијског надзора у случају када овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе, коме је овим законом поверен посао инспекцијског надзора, не врши законом поверен посао, односно када јединица локалне самоуправе није организовала обављање послова инспекцијског надзора који су јој поверени овим законом или га не врши правилно и благовремено; изда прекршајни налог; поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело или привредни преступ, односно поднесе захтев за покретање прекршајног поступка; У случају из става 1. тачка 8) овог члана, када надзирани субјект отклони наложене неправилности, туристички инспектор не подноси захтев за покретање прекршајног поступка, односно не издаје прекршајниог налог, уколико највиши износ запређене казне не прелази 100.000,00 динара. Туристички инспектор доноси решење о привременој забрани обављања делатности до испуњења законом прописаних услова.

Чланом 85. прописује се да је инспектор јединице локалне самоуправе је овлашћен да: привремено забрани обављање угоститељске делатности правном и физичком лицу које угоститељску делатност обавља а није регистровало привредну делатност у одговарајући регистар; привремено забрани обављање делатности привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику као и физичком лицу које обавља угоститељску делатност пружања услуга смештаја у кући, стану, односно апартману, соби или другом простору за која није издато решење о разврставању у категорију; привремено забрани предузетнику обављање послова ако поступи супротно члану супротно члану 4. став 4. овог закона; привремено забрани привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику пружање услуге смештаја у врсти хостел који обавља делатност без претходног пријављивања јединици локалне самоуправе; привремено забрани обављање угоститељске делатности, ако се инспектору онемогући вршење послова надзора; привремено забрани привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику и физичком лицу обављање послова, у случају прописаним законом којим се уређује инспекцијски надзор; записником о инспекцијском надзору наложи једну или више мера за отклањање неправилности; сачини службену белешку, о оним радњама у поступку за које се не саставља записник; изриче превентивне, као и друге мере које су посебно уређене законом којим се уређује инспекцијски надзор; предузима радње које су посебно уређене законом којим се уређује инспекцијски надзор; изда прекршајни налог; поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело или привредни преступ, односно поднесе захтев за покретање прекршајног поступка; поднесе предлог надлежном органу из члана 77. став 5. овог закона за покретање поступка и утврђивања обавезе плаћања пенала. У случају из става 1. тачка 7) овог члана, када надзирани субјект отклони наложене неправилности, овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе не подноси захтев за покретање прекршајног поступка, односно не издаје прекршајниог налог,

уколико највиши износ запрећене казне не прелази 100.000,00 динара. Овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе доноси решење о привременој забрани обављања делатности до испуњења законом прописаних услова.

Чланом 86. прописује се да ако у вршењу инспекцијског надзора туристички инспектор утврди да пропис није примењен или је неправилно примењен, односно да није поступљено по налогу из члана 84. став 1. тачка 8) овог закона дужан је да донесе решење којим налаже отклањање утврђених неправилности и одреди рок за њихово отклањање. Туристички инспектор је дужан да донесе решење о привременој забрани обављања делатности и пружању услуга, односно рада у објекту, ако се утврђене неправилности у остављеном року из решења о отклањању неправилности, не отклоне.

Чланом 87. прописује се да ако у вршењу инспекцијског надзора овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе утврди да пропис није примењен или је неправилно примењен, односно да није поступљено по налогу из члана 85. став 1. тачка 7) овог закона дужан је да донесе решење којим налаже отклањање утврђених неправилности и одреди рок за њихово отклањање. Овлашћени инспектор јединице локалне самоуправе је дужан да донесе решење о привременој забрани обављања делатности и пружању услуга, односно рада у објекту, ако се утврђене неправилности у остављеном року из решења о отклањању неправилности не отклоне.

Чланом 88. предвиђа се да против решења туристичког инспектора може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана достављања решења. Против решења овлашћеног инспектора јединице локалне самоуправе може се изјавити жалба општинском, односно градском већу у року од 15 дана од дана достављања решења. Против решења инспектора из члана 80. ст. 3-6. овог закона може се изјавити жалба министру из делокруга инспекцијског надзора, као надлежном другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања решења. Жалба изјављена на решења из ст. 1-3. овог члана одлаже извршење решења, осим када се ради о предузимању хитних мера. Жалба изјављена на решења из члана 84. став 1. тач. 1) до б), члана 85. став 1. тач. 1) до б), члана 86. став 2. и члана 87. став 2. овог закона, не одлаже извршење решења.

Чл. 89. – 97. уређује се казнена политика за све субјекте, а за поједине прекршаје прописује се казне у фиксном износу (могућност издавања прекршајног налога).

Чл. 98.- 103. уређују се прелазне и завршне одредбе:

Огранак страног правног лица који обавља угоститељску, наутичку или ловнотуристичку делатност ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник и физичко лице које обавља угоститељску, наутичку туристичку или ловнотуристичку делатност ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Поступци започети по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

До доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона примењиваће се, осим у делу у коме су у супротности са овим законом, следећи подзаконски акти:

- 1) Правилник о облику, садржини и начину вођења евиденције гостију у домаћој радиности ("Сл. гласник РС", бр. 96/2009);
- 2) Правилник о облику, садржини и начину вођења евиденције гостију у сеоском туристичком домаћинству ("Сл. гласник РС", бр. 96/2009);
- 3) Правилник о облику, садржини и начину вођења евиденције гостију у угоститељском објекту за смештај ("Сл. гласник РС", бр. 96/2009);
- 4) Правилник о минималним техничким условима за изградњу, уређење и опремање наугичких објеката и стандардима за категоризацију марина ("Сл. гласник РС", бр. 56/2011);
- 5) Правилник о минималним техничким условима за изградњу, уређење и опремање ловно туристичких објеката и стандардима, условима и начину пружања и коришћења услуга ловног туризма ("Сл. гласник РС", бр. 56/2011);
- 6) Уредба о висини и врсти трошкова у поступку разврставања угоститељских објеката у категорије, у зависности од њихове врсте, подврсте и величине ("Сл. гласник РС", бр. 69/2011);
- 7) Правилник о минимално техничким и санитарно-хигијенским условима за уређење и опремање угоститељских објеката ("Сл. гласник РС", бр. 41/2010 и 48/2012 - др. правилник);
- 8) Правилник о начину пружања угоститељских услуга у покретном објекту и о минималним техничким, санитарно-хигијенским и здравственим условима које мора да испуњава покретни објекат у којем се пружају угоститељске услуге ("Сл. гласник РС", бр. 41/2010 и 48/2012 - др. правилник);
- 9) Правилник о минимално техничким и санитарно-хигијенским условима за пружање угоститељских услуга у домаћој радиности и у сеоском туристичком домаћинству ("Сл. гласник РС", бр. 41/2010 и 48/2012 - др. правилник);
- 10) Правилник о условима и начину обављања угоститељске делатности, начину пружања угоститељских услуга, разврставању угоститељских објеката и минимално техничким условима за уређење и опремање угоститељских објеката ("Сл. гласник РС", бр. 48/2012 и 58/2016);
- 11) Правилник о стандардима за категоризацију угоститељских објеката за смештај ("Сл. гласник РС", бр. 83/2016 и 30/2017);

12) Уредба о условима које мора да испуњава здравствена установа за пружање угоститељских услуга трећим лицима ("Сл. гласник РС", бр. 18/2012 и 54/2013);

13) Уредба о највишем и најнижем износу боравишне таксе ("Сл. гласник РС", бр. 44/2013 и 132/2014);

Прописује се да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а одредбе члана 30-36. и члана 72. став 1. примењују се од 1. јула 2019. године.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење одредаба овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

Напомиње се да је израда централног информационог система у области угоститељства и туризма, као јединствена и централизована база, обезбеђена из средстава Канцеларије за информационе технологије и електронску управу.